

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2253/2019
27.05.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац и Драгане Маринковић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Владан Селаковић, адвокат из ..., против туженог ЈП "Трећи септембар" из Нове Вароши, кога заступа Сретен Р. Никитовић, адвокат из ..., ради поништаја решења, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3100/2018 од 29.03.2019. године, у седници одржаној 27.05.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3100/2018 од 29.03.2019. године.

Образложење

Правноснажном пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3100/2018 од 29.03.2019. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Пријеполу, Судска јединица у Новој Вароши П1 103/17 од 07.05.2018. године. Том првостепеном пресудом поништено је као незаконито решење о отказу уговора о раду бр. ../2017 од 14.02.2017. године, а тужени обавезан да тужиоца врати на рад у стални радни однос и распореди на послове и радне задатке који одговарају његовој стручној спреми, знању и способностима и накнади му трошкове поступка од 80.200,00 динара, са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Против правноснажне другостепене пресуде тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Тужилац је поднео одговор на ревизију.

Врховни касациони суд је испитао побијану одлуку на основу члана 408. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 72/11... 55/2014), па је нашао да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је код туженог био у радном односу на неодређено време, на пословима ..., на основу уговора о раду, закљученог

20.06.2016. године. Побијаним решењем од 14.02.2017. године, тужиоцу је отказан уговор о раду, јер је својом кривицом учинио повреду радне обавезе из члана 179. став 3. тачка 2. Закона о раду, која се односи на непоштовање радне дисциплине, недостављање потврде о привременој спречености за рад, у смислу члана 103. Закона о раду, у року од три дана од наступања исте. Пре доношења решења тужилац је упозорен о постојању разлога за отказ уговора о раду 24.01.2017. године, на које се изјаснио оспоравајући наводе из упозорења. Према потврди о наступању привремене спречености за рад бр. .. заведеној под бр. ../2016 од 26.12.2016. године, тужилац је био привремено спречен за рад почев од 20.12.2016. године, а туженом је потврду о привременој спречености доставио 26.12.2016. године. Из исказа ББ, запослене код туженог утврђено је да је 20.12.2016. године срела тужиоца а он јој је саопштио да је на боловању.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања, правилно су нижестепени судови применили материјално право из члана 179. став 3 тачка 2. и члана 191. став 1. Закона о раду, када су поништили побијано решење, јер није постојао основ за отказ уговора о раду а туженог обавезали да тужиоца врати на рад.

Према наведеној одредби закона, послодавац може да откаже уговор о раду запосленом који не поштује радну дисциплину - ако не достави потврду о привременој спречености за рад у смислу члана 103. овог закона.

Наиме, тужилац је од 20.12.2016. године отворио боловање, о чему је истог дана обавестио ББ – (координатора радних јединица запослену код туженог), коју је срео у граду, а потврду о наступању привремене спречености за рад туженом је доставио 26.12.2016. године. Кашњење у достављању потврде о привременој спречености за рад, у присуству чињенице да је о томе обавестио колегиницу координатора радних јединица, запослену код туженог не може се квалификовати као повреда радне дисциплине, која би представљала оправдан разлог за отказ уговора о раду, па су нижестепени судови правилном применом материјалног права поништили наведено решење и туженог обавезали да тужиоца сходно члану 191. став 1. наведеног закона, врати на рад.

Како се ревизијом не доводи у сумњу правилност побијане другостепене пресуде, Врховни касациони суд је на основу члана 405. став 1. ЗПП, одбио ревизију туженог.

**Председник већа - судија
Звездана Лутовац,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**